

Col·lecció epigràfica de Sigarra al Museu d'Arqueologia de Catalunya

Els Prats de Rei

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Passatge de Santa Madrona, 39-41, 08038 Barcelona
Emplaçament: Als magatzems del Museu d'Arqueologia de Catalunya
Alçada: 608

Coordenades:

Latitud: 41.70552
Longitud: 1.54159
UTM Est (X): 378661
UTM Nord (Y): 4618109

Classificació

Número de fitxa: 08170 - 166
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Col·lecció
Estil / època: Antic Romà
Segle: I-III dC
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Accés: Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Generalitat de Catalunya. Rambla Santa Mònica, n. 8, 08002 Barcelona

Fitxes associades:

[Municipium Sigarrense-Nucli romà](#)
[Conjunt epigràfic de Sigarra a Prats de Rei](#)
[Col·lecció del Museu Municipal Josep Castellà](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordina Sales Carbonell
dc., 12/04/2017 - 02:00

Descripció

Es tracta de dos epígrafs d'època romana de caràcter honorífic i funerari localitzats als Prats de Rei i actualment dipositats al Museu d'Arqueologia de Catalunya (Barcelona). En una de les inscripcions es fa constar que Caius Annius, fill de Caius de la tribu Galèria, va fer construir un monument (funerari) per a ell, per a la seva esposa Pòrcia Restituta i per als seus familiars; mentre que la segona, la més interessant de tot el conjunt epigràfic pertanyent al Municipium Sigarrense, és una inscripció honorífica dedicada al tetrarca Maximià que, en un moment donat, després de ser vençut per Constantí, tal i com indiquen cronistes de l'època, fou víctima d'una 'damnatio memoriae' (esborrament del nom i de la memòria) a tots els monuments públics on sortia el seu nom, tot i que encara és possible intuir i llegir el vocable 'Maximià' per sota de les ratllades i danys deliberats que va patir la inscripció. La datació d'aquest conjunt epigràfic romà, que entre altres aspectes documenta l'entitat municipal del nucli romà de Sigarra, oscil·la entre el segle I i finals del III dC i està esculpit sobre material de pedra de Santa Tecla (Tarragona).

Observacions:

IMATGES 1 i 2: Fotografies de Natalia Salazar.

Història

L'entitat urbana i administrativa d'època romana coneguda com 'Municipium Sigarrense' té els seus orígens en un nucli indígena lacetà anterior (segle VI aC) que, segons les fonts numismàtiques respondria al nom de ?ika?a i del qual recentment l'arqueologia n'ha deixat al descobert part del seu recinte de muralles i sistema defensiu. El topònim Sigarra apareix a la 'Geografia' de Ptolomeu (segle II dC) com una ciutat dels Ilercavons (depressió de l'Ebre), tot i que aquesta imprecisió en la localització geogràfica no ha estat considerada de gran importància per la historiografia recent, la qual segueix considerant que Ptolomeu es referia al 'Municipium Sigarrense' quan es referia a Sigarra. Finalment, la troballa dels diversos epígrafs altimperials comentats, realitzada al segle XVIII als entorns de Prats de Rei, tot i que mancats de cap context arqueològic precís, mostren de nou la presència del topònim Sigarra a la zona però aquest cop ja associat a l'entitat administrativa 'municipium' i testimonien de l'existència d'un òrgan de govern municipal (un 'ordo segarrense') format per quatre edils ('quattuor vir'). El nom d'aquesta ciutat romana de la Catalunya Central va quedar fossilitzat en un ampli territori, de manera que l'actual comarca veïna en pren el nom (Segarra).

Bibliografia

- FABRE, Georges; MAYER, Marc; RODÀ, Isabel: Inscriptions romaines de Catalogne, I. Sauf Barcino, ed. de Bocard, Paris, p. 53-62.
- SALAZAR ORTIZ, Natalia (2012): L'ager del Municipium Sigarrensis: poblament i xarxa viària entre la Prehistòria i l'Antiguitat Tardana, Societat Catalana d'Arqueologia, Barcelona, p. 36.

